

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КОЛЕДЖ НАФТОГАЗОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ, ІНЖЕНЕРІЇ ТА
ІНФРАСТРУКТУРИ СЕРВІСУ
ОДЕСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

V НАУКОВО-МЕТОДИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

***«Перспективи розвитку коледжів
та їх роль у здобутті
вищої освіти»***

Збірник тез доповідей
(Частина I)

Підписано до друку 27.03.2018р.
Формат 60х84/16. Ум. друк. арк.4.5.
Наклад 70 прим. Замовлення № 1161.
Надруковано РВЦ «Технолог»

Одеса
2018

СКЛАД ОРГКОМІТЕТУ КОНФЕРЕНЦІЇ

Голова:

Тришин Федір Анатолійович Проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи Одеської національної академії харчових технологій, к.т.н., доцент

Заступник голови (координатор):

Глушков Олег Анатолійович В.о. директора коледжу нафтогазових технологій, інженерії та інфраструктури сервісу ОНАХТ, к.т.н.

Члени оргкомітету:

Мураховський Валерій Генріхович Директор навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти ОНАХТ, к.ф.-м.н., доцент

Єпур Ольга Сергіївна В.о. директора коледжу промислової автоматики та інформаційних технологій ОНАХТ

Коваленко Анатолій Володимирович Директор Одеського технічного коледжу ОНАХТ

Лукіяник Олександр Григорович В.о. директора механіко-технологічного коледжу ОНАХТ

Риженко Людмила Дмитрівна Методист вищої категорії навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти ОНАХТ

Секретар оргкомітету:

Березовська Людмила Віталіївна Завідуюча відділенням технологіко-економіки коледжу нафтогазових технологій, інженерії та інфраструктури сервісу ОНАХТ

ЗМІСТ

I	СУЧАСНА МОДЕЛЬ КОЛЕДЖУ: ОСВІТНЯ, НАУКОВА, МЕТОДИЧНА ТА ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ	5
	Інноваційна педагогічна діяльність як механізм забезпечення якості вищої освіти	5
	<i>І.В. Черненко, викладач-спеціаліст, КНТІС</i>	
	Сучасна модель коледжу: освітня, наукова, методична та інноваційна діяльність	6
	<i>Ю.В. Деде, викладач-спеціаліст, КНТІС</i>	
	Перспективи розвитку коледжів та їх роль у здобутті вищої освіти	8
	<i>Н.Б. Тирищук, викладач вищої кваліфікаційної категорії, викладач-методист, КПАІТ</i>	
	Впровадження інноваційних технологій навчання — основа підготовки сучасних спеціалістів	10
	<i>Т.Ю. Кирилова, викладач вищої категорії, МТК</i>	
	Перспективи організації та розвитку прикладної науки коледжів у сучасних умовах	12
	<i>В.Л. Бакулевський, викладач вищої категорії, МТК</i>	
	Деякі міркування про сучасну модель підготовки бакалаврів інженерного спрямування	14
	<i>К.В. Резник, к.т.н. доцент ОНАХТ, П.П. Литвиненко, викладач вищої категорії, А.А. Зобов, викладач вищої категорії, МТК</i>	
II	ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКІСНОГО СКЛАДУ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ТА ПЕДАГОГІЧНИХ КАДРІВ	16
	Забезпечення якісного складу педагогічних та науково-педагогічних кадрів у коледжах	16
	<i>Ю.Ю. Суліма, к.т.н., викладач вищої категорії, ОТК</i>	
	Забезпечення якісного складу науково-педагогічних та педагогічних кадрів	18
	<i>М.М. Іванова, викладач другої категорії, ОТК</i>	
	Забезпечення якісного складу педагогічних кадрів: модель сучасного викладача коледжу	19
	<i>О.В. Волинчук, викладач другої категорії, КНТІС</i>	
	Забезпечення якісних педагогічних та науково-педагогічних кадрів	21
	<i>Д.І. Леонова, к.б.н., викладач-спеціаліст, КНТІС</i>	
	Сучасні системи підвищення кваліфікації викладачів коледжу	23
	<i>О.А. Осіння, викладач першої категорії, КПАІТ</i>	
	Актуальні завдання якісного кадрового забезпечення коледжу	25
	<i>Р.В. Стоянова, викладач вищої категорії, О.П. Ксендзенко, викладач вищої категорії, С.П. Глушук, викладач II к., КПАІТ</i>	

Вимоги до особистості викладача вищого навчального закладу	32
<i>К.С. Ігнат'єва, викладач вищої категорії, МТК</i>	
Професійна культура викладача	34
<i>Є.І. Колесник, викладач вищої категорії, МТК</i>	
Сучасна модель коледжу.	
Комунікативна компетентність у системі людських стосунків	36
<i>В.В. Ольховська, викладач вищої категорії, МТК</i>	
Техніка організації і проведення методичних заходів	38
<i>Т.О. Омельченко, методист</i>	
<i>Л.В. Мельник, викладач-методист вищої категорії, МТК</i>	
Психолого-педагогічна модель сучасного викладача вищої школи як основа змісту освітньо-професійних програм підготовки фахівців.....	39
<i>Л.В. Березовська, викладач вищої категорії, КНТІС</i>	
ІІІ АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	43
Академічна доброчесність – запорука якісної освіти	43
<i>І. В. Каменчик, викладач другої категорії, МТК</i>	
Академічна доброчесність в історичній ретроспективі	45
<i>С.А. Мельничук, викладач другої категорії, КНТІС</i>	
Дослідження рівня академічної доброчесності серед студентів КНТІС ОНАХТ	47
<i>Н.К. Пеньковська, к.п.н., викладач вищої категорії, КНТІС</i>	
Академічна доброчесність як важлива складова забезпечення якості вищої освіти	52
<i>В.В. Касаджик, викладач першої категорії, ОТК</i>	
Академічна доброчесність як важлива складова Забезпечення якості освіти	54
<i>К.П. Васильєва, викладач вищої категорії, ОТК</i>	
Щодо внутрішньої системи забезпечення академічної доброчесності	56
<i>О.В. Коробкіна, викладач вищої категорії, ОТК</i>	
Академічна доброчесність як важлива складова Забезпечення якості вищої освіти	62
<i>І.М. Рудець, викладач вищої категорії, ОТК</i>	
Академічна доброчесність як важлива складова забезпечення якості вищої освіти	65
<i>І.С. Маначина, викладач І к., О.В. Флешерівська, викладач вищої категорії, О.Ф. Солов'єнко, викладач вищої категорії, КПАІТ</i>	

І. СУЧАСНА МОДЕЛЬ КОЛЕДЖУ: ОСВІТНЯ, НАУКОВА, МЕТОДИЧНА ТА ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ

ІННОВАЦІЙНА ПЕДАГОГІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

**І.В. Черненко, викладач-спеціаліст,
Коледж нафтогазових технологій, інженерії та інфраструктури сервісу**

Умови сучасного життя, зростаючий обсяг інформації вимагають, щоб вищі навчальні заклади готували студентів, які уміють самостійно здобувати знання, виділяти головне, швидко орієнтуватися в конкретній ситуації. Реформування системи освітні в Україні набуло нині глобального характеру. Формується парадигма освіти, яка передбачає використання нових освітніх моделей, методик і технологій. Нова парадигма як пріоритетне завдання освіти (загальної, середньої та вищої) передбачає орієнтацію на інтереси особистості адекватності сучасним тенденціям суспільного розвитку.

Термін «модель» широкоживаний не лише в науковій літературі, причому залежно від ситуації в нього вкладається різний зміст.

Модель – це відображення в схемі, формулі, взірці тощо характерних ознак об'єкта, який досліджується. Вона є спрощеною конкретною життєвою (управлінською) ситуацією, іншими словами, у моделях певним чином відображаються реальні події, обставини тощо.

Необхідність застосування моделей пояснюється такими причинами:

- складністю реального світу, виробничої діяльності;
- наявністю багатофакторних залежностей у процесі розв'язання управлінських завдань;
- необхідністю експериментальної перевірки альтернативних управлінських рішень;
- доцільністю орієнтувати управління на майбутнє.

Досліджуючи сучасні моделі коледжу: освітню, наукову, методичну та інноваційну діяльність, на мою думку потрібно більш акцентувати увагу на таку модель, як інноваційна діяльність.

Новація – це дещо нове, чого не було раніше у сфері освіти або педагогіки. Таким чином, можна виокремити наступні ознаки освітніх новацій:

- актуальність;
- новизна (об'єктивна або суб'єктивна), оригінальність;
- затребуваність;
- її потенційна можливість дозволяє загостритися протиріччям;
- готовність педагогічної науки пояснити нововведення;
- діалектичний зв'язок з освітніми системами;
- збільшення наукового чи суб'єктивного знання.

До числа додаткових вимог також слід віднести:

- перевірка курсових та дипломних робіт на предмет академічного плагіату;
- експертна оцінка та технічна перевірка щодо ознак академічного плагіату.

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ

**К.П. Васильєва, викладач вищої категорії
Одеський технічний коледж**

На початку XXI століття світова спільнота звернула увагу на проблему дотримання морально-етичних принципів в академічному просторі, що постала у зв'язку зі швидким розвитком інформаційних технологій, Інтернет-середовища, вільним доступом до науково-дослідних робіт і публікацій та некоректним їх використанням.

2004 року було прийнято Декларацію з етичних цінностей і принципів вищої освіти в Європейському регіоні, яка визначила чесність, довіру, справедливість, повагу, відповідальність, підзвітність основними складовими академічної доброчесності в навчальному процесі [4].

У зв'язку з необхідністю донесення до української науково-освітньої спільноти практичної цінності та важливості впровадження академічної доброчесності на національному рівні, а також з метою усунення негативних явищ в академічній сфері, 2016 року Американські Ради з міжнародної освіти спільно з Міністерством освіти і науки України та за підтримки Посольства США в Україні розпочали Проект сприяння академічній доброчесності (Strengthening Academic Integrity in Ukraine Project – SAIUP), що діятиме впродовж 4 років. Заходи, що передбачені Проектом мають покращити якість освіти, підвищити авторитет начальних закладів, затвердити нову систему суспільних цінностей.

У цьому Проекті провідна роль відводиться університетам, але коледжі також мають активно долучатися до процесу популяризації академічної доброчесності, адже займають проміжну ланку між школою та університетом, здійснюють підготовку фахівців за широким переліком спеціальностей, формують студента як громадянина, зорієнтованого на національні та загальнолюдські ідеали й цінності.

За два роки діяльності Проекту академічна доброчесність з міфічної концепції перетворилась на чітко виписане поняття, норму Закону, що має свої характеристики, вимоги, санкції, виконавців, відповідальних.

Закон України «Про освіту» від 05.09.2017 № 2145-VIII, що набрав чинності 28 вересня 2017 р., визначив сутність, принципи та зміст принципів сприяння академічній доброчесності, «якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової

(творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень» [1].

У листі «Щодо забезпечення академічної доброчесності у закладах вищої освіти», що був підписаний 24 жовтня 2017 р. Міністром освіти і науки України Лілією Гриневич та адресований керівникам закладів вищої освіти, рекомендовано включити у внутрішню систему забезпечення якості процедури та заходи для реалізації принципів академічної доброчесності та розробити нормативно-правову базу (кодекси, положення, правила, пам'ятки тощо), яка забезпечувала б виконання усіх норм статті 42 Закону України «Про освіту» [3].

Коледжі, як й інші навчальні заклади України, заради підвищення власного іміджу та репутації мають підтримувати та формувати культуру академічної та дослідницької доброчесності, підвищувати академічну мотивацію студентів, викладачів та науковців, долучатися до боротьби з проявами академічної нечесності: плагіатом, самоплагіатом, фабрикацією та фальсифікацією даних, списуванням, хабарництвом, необ'єктивним оцінюванням. Адже «академічна нечесність великою мірою нівелює саму цінність освіти, сприяє фальсифікації вищої школи й тим самим зменшенню її внеску у суспільно-економічний розвиток» [2].

Коледжам варто скористатися досвідом світових стандартів вищої школи та розробити Кодекс академічної доброчесності, що встановлює загальні моральні принципи та правила етичної поведінки осіб, що працюють і навчаються у ВНЗ, надати підписанню створеного кодексу урочистості заради усвідомлення важливості моменту, слідкувати за дотриманням його принципів.

З метою прищеплення навичок написання та оформлення наукових текстів, популяризації культури академічного письма, для студентів першого року навчання за ОКР «бакалавр» доцільно впровадити дисципліну «Академічне письмо та доброчесність». До процесу розповсюдження та популяризації серед студентів, науково-педагогічних працівників правил академічної доброчесності необхідно також долучити бібліотеки коледжів.

Впровадження і дотримання принципів академічної доброчесності в коледжах, як і в будь-яких інших навчальних закладах України, сприятиме забезпеченню високої якості освіти та підготовці висококваліфікованих фахівців у різних галузях, які будуть конкурентоспроможними на ринку праці не лише в Україні, а й за кордоном.

Слід пам'ятати, що за дотримання академічної доброчесності в країні відповідає кожний громадянин, що тільки спільними зусиллями можливо створити атмосферу довіри в науковому середовищі, покращити авторитет навчальних закладів, оновити систему освіти.

Список використаних джерел

1. Про освіту : Закон України від 05.09.2017 № 2145-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>.
2. Сацик В. Академічна доброчесність: міфічна концепція чи дієвий інструмент забезпечення якості вищої освіти? [Електронний ресурс] / Володимир Сацик. – Режим доступу : <http://education-ua.org/ua/articles/930->

akademichnadobrochesnist-mifichna-kontseptsiya-chi-dievij-instrument-zabezpechennyayakosti-vishchoji-osviti.

3. Щодо забезпечення академічної доброчесності у закладах вищої освіти: Лист МОН № 1/9-565 від 26.10.17 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://old.mon.gov.ua/files/normative/2017-10-26/8150/565.pdf>.

4. The Bucharest Declaration on Ethical Values and Principles of Higher Education in the Europe Region [Electronic resource]. – Accessed mode: <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/03797720500083922?journalCode=che20>.

ЩОДО ВНУТРІШНЬОЇ СИСТЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

О.В. Коробкіна, викладач вищої категорії
Одеський технічний коледж

Останні роки українська наукова та освітня спільнота все більше звертається до питань академічної доброчесності та впровадження міжнародних академічних стандартів. З точки зору світових стандартів вищої школи академічна доброчесність це дієвий інструмент забезпечення якості вищої освіти.

Актуальність запровадження принципів академічної доброчесності в Україні назріла давно. За словами Володимира Саценка, засновника сайту “Освітні тренди, «Українська академічна культура, де внаслідок викривлення цілей та цінностей освіти загалом, та вищої освіти зокрема, добре ім’я студента чи науковця, престижність статусу академічної людини (такої, що належить до академічної спільноти), добра репутація поступилися місцем званням і посадам, заради яких ці наукові звання здобуваються.[1]

Тому важливим є донесення та інформування педагогічної спільноти та здобувачів вищої освіти щодо важливості застосування та популяризації принципів академічної доброчесності в рамках навчального процесу та наукової діяльності, які приведуть до якісних змін системи вищої освіти.

Відповідно до Закону України «Про освіту» *академічна доброчесність* – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень.[2, ст.42, п.1]

Як відомо, в перекладі з латини integrity – означає “довершеність, повнота, цілісність” психологічного стану людини, який відзначається її внутрішньою гармонією, стійкістю і послідовністю морального образу. (Killinger 2010, с. 12)[1] У поєднанні зі сполучним прикметником academic, як ознаку належності того чи іншого суб’єкта чи предмету до школи чи університету, процесів

навчання та мислення, отримуємо категорію академічної доброчесності (academic integrity).

Міжнародний центр академічної доброчесності при Ратлендському інституті етики, Університет Клемсон розробив документ “Фундаментальні цінності академічної доброчесності” за яким, академічна доброчесність – це відданість академічній спільноті шести фундаментальним цінностям: чесності, довірі, справедливості, повазі, відповідальності й мужності.[1]

Академічній доброчесності протиставляється категорія академічної нечесності, основні прояви якої знаходимо у таких видах діяльності: фабрикація, фальсифікація даних, хабарництво, академічний саботаж, професорська нечесність, академічне шахрайство, найпоширенішою формою якого є списування та плагіат.

Отже, академічна доброчесність, з одного боку, є складною категорією, яка поєднує в собі етичні норми й правила поведінки людини в освітньо-науковому середовищі. З іншого, існує цілий комплекс чинників, передусім морально-культурних, інституційних, виховних, які впливають ззовні чи зсередини на вищий освітній заклад, визначаючи його спроможність та прагнення протидіяти академічній нечесності. У будь-якому разі така цілісна система норм, правил, устроїв потребує значних ресурсів, часу та навіть волі й мужності окремих осіб для свого утвердження, і в жодному випадку не може з’явитись одномоментно чи випадково.

На жаль, на сьогодні, виходячи із міжнародного дослідження студентів економічного і бізнес-профілю, яке базувалося на опитуванні респондентів з багатьох куточків світу, у тому числі з України, було показано, що випадки академічного шахрайства найчастіше зустрічаються саме в нашій країні, а найменше схильності до таких проступків у представників Албанії, Киргизстану і США [3].

Країни з високим рівнем академічної доброчесності не мають такої проблеми як «визнання дипломів».[4]. Академічна доброчесність дозволяє системі освіти залишатися дієвою, такою що справді дає знання та навички, а не лише документи про здобуття освіти.

«Прояви академічної НЕдоброчесності..... не можуть бути визначальними для всієї системи освіти, зокрема вищої, оскільки вони руйнують її, перетворюючи навчальний процес на імітацію. Нечесність в освіті негативно впливає і на все суспільство, і на кожного окремого індивіда, адже створює систему, в якій неможливо досягнути успіху чесним шляхом, а таке суспільство/країна не можуть бути успішними в довготривалій перспективі.»[5].

Нову систему вищої освіти сформувати можна тоді, коли студент, як споживач освітніх послуг, стане активним учасником реформ, визначатиме коло освітніх проблем, пропонуватиме шляхи вдосконалення навчального процесу.[6].

Отже, впровадження принципів академічної доброчесності в українських вищих навчальних закладах – це нагальне питання підняття якості вищої освіти та репутації самих ВНЗ, підвищення їхнього рейтингу, визнання дипломів ВНЗ